

[Socialministeren.]

bestemmelse i lovforslaget, der pålægger det sociale udvalg senest 3 måneder efter sygdommens indtræden og derefter mindst hver 3. måned at tage den sikredes forhold op til vurdering med henblik på anden form for hjælp, behandling og andre foranstaltninger, der kan støtte den sikrede i at overstå sygdommens følger. Der foreslås endvidere en almindelig adgang for det sociale udvalg til at rejse sag om den sikredes overgang til en varig pensionsydelse.

Det tredje programpunkt var forhøjelsen af dagpengenes størrelse. Dette er som nævnt foreslået allerede fra den 1. april i år.

Efter det foreliggende forslag skal dagpengenes maksimum i øvrigt reguleres automatisk i takt med lønudviklingen for at undgå den forringelse af ydelsens værdi, som er kendt fra sygeforsikringen i dag.

Kommissionen foreslog arbejdsgivernes andel i ordningens finansiering dækket dels gennem et procentbidrag af den udbetalte lønsom og dels ved, at arbejdsgiverne får pligt til at udbetale dagpenge i den første del af hvert sygetilfælde (arbejdsgiverperioden). Den forrige regering fulgte dette forslag og fastsatte arbejdsgiverperioden til 2 uger.

Regeringen har forhandlet med arbejdsmarkedets parter om disse spørgsmål. Der er mellem hovedorganisationerne i princippet opnået enighed om, at der bør være en lang arbejdsgiverperiode — så lang, at den alene kan dække arbejdsgivernes andel af udgifterne til ordningens finansiering, uden at der skal opkræves et procentbidrag hos arbejdsgiverne. LO har tilsluttet sig forslaget om, at arbejdsgiverperioden sættes til 5 uger uden ventetiden. Arbejdsgiverforeningen mener, at en periode af denne længde er passende, men at der fortsat bør være nogle få ventedage i hver sygeperiode.

Regeringen har fundet, at forslaget om en arbejdsgiverperiode indebærer så mange fordele både for de sikrede, arbejdsgiverne og det offentlige, at den bør fremmes. I overensstemmelse hermed foreslås arbejdsgiverperioden fastsat til 5 uger, hvorved det også bliver muligt at spare den administration, der ligger i opkrævningen af et almindeligt procentbidrag fra alle arbejdsgiverne.

Forslaget indebærer et væsentligt skridt mod øget ligestilling for de forskellige be-

folkingsgruppers tryghed under fravær fra arbejde på grund af sygdom. Samtidig vil indførelsen af denne arbejdsgiverperiode være en stor administrativ forenkling. Det meget store antal korterevarende sygetilfælde vil kunne klares af arbejdsgiveren uden større besvær, da den ansatte og dennes løn i forvejen er kendt. Samtidig vil de korte tilfælde, der normalt ikke medfører sociale konsekvenser, ikke belaste kommunernes administration. Når sygdommen derimod er noget længerevarende, er det rimeligt, at kommunen varetager udbetalingen i forbindelse med den nye undersøgelsespligt, som jeg tidligere har nævnt at det sociale udvalg har pligt til at iværksætte mindst hver 3. måned.

Arbejdsgiverperioden vil øge trygheden i ansættelsen for lønarbejderne, da arbejdsgiveren får pligt til at udbetale dagpengene, selv om han afskediger den ansatte inden udløbet af perioden.

Jeg er også overbevist om, at forslaget vil danne et godt grundlag for forhandlinger på arbejdsmarkedet om aftaler, der supplerer dagpengene op til fuld løn.

Det er klart, at der må tages højde for de eventuelle ulemper, der måtte opstå som følge af denne arbejdsgiverperiode. Under de forhandlinger, som jeg har haft med hovedorganisationerne er der da også opnået enighed om, at der med en så lang arbejdsgiverperiode på 5 uger bør være en adgang for arbejdsgiverne til at frigøre sig for forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden imod at betale et procentbidrag, således at forpligtelsen overtages af det sociale udvalg. Denne adgang til forsikring for risikoen i arbejdsgiverperioden kan have betydning ikke alene for mindre arbejdsgivere, men også for noget større arbejdsgivere, som føler sig usikre over for denne nydannelse. Det er en forudsætning, at bidraget fastsættes sådan, at det fuldt ud dækker omkostningerne ved at ordningen overtager forpligtelsen, herunder også omkostningerne ved administrationen.

Ordningen med arbejdsgiverens udbetaling af dagpengene i den første tid af hvert sygetilfælde, er en videreudbygning af det sæt af regler og aftaler, der i forvejen eksisterer mellem arbejdstager og arbejdsgiver. Det er derfor naturligt at henlægge tvistigheder vedrørende retten til dagpenge til et